

To pak, kenž do sčernow padnu, šu te, kenž jo slyšče, a du tam, sposy tymi staroscjami, bogatstwom a lufchtami togo žyweña a horduju saduschone a nepschiñasfu žednych plodom. Woni slyšče to Bože słowo, a horduju tež psches to same gnute, a k mlogem dobrem předf-weseschu sbužone; ale nêto du woni tam spod tymi staroscjami togo žyweña, woni še staraju tesčne sa šwojo sčêto a žyweñe, sa jêž, pišče a drastwu. Woni du tam spod tym bogatstwom togo žyweña, woni maju tu hutšchobu we tom šamem, a še staraju tesčne, aby jo niz jano sdžaržali, ale sčym wêtsche huzhuli. Woni du tam spod tymi lufchtami togo žyweña, a do takich wjažow, žož to nalate hupite hordujo, žož gerze šu a nemudre wjašele, woni hobschêžkaju šwoju hutšchobu se žrašchim a žrêšchim, woni du tam a šluže tej nepoznosčzi. A tak horduju woni saduschone a nepschiñasfu žedne plody. Šcheto rowno ako to šeme, gaž wono do sčernow padno, žedne plody nepschiñasfo, dokulaž te sčerne jomu luft, dejschcz, šlyñzo a łogu rubnu a jo saduschju, tak tež nepomoga takim semske a schêlnemyšlonym šlučaräm to słowo togo pratkowaña niz, dokulaž won spod tymi staroscjami, bogatstwom a lufchtami togo žyweña ned sašej sabhdnu, žož šu slyšchali, a dokulaž woni rowno tomu napscheschimo žyñe, žož Bože słowo k jich strowju wot nich požeda.

Dch dušča, šy ty sčernata,
 De šwêtneg sa škapiona?
 To luba šchi ta puchota,
 Ten bruch, ten žêł mamona?
 Dch špytuj še, tud ñejo šmêch;